

JOHN H. H. MATHEWS

MAJORDOMIA
LES MOTIVACIONS DEL COR

JOHN H. H. MATHEWS

MAJORDOMIA

LES MOTIVACIONS DEL COR

Guia d'Estudi de la Bíblia
(Lliçons de l'Escola Sabàtica)

Edició gener-març 2018

Majordomia: Les motivacions del cor

Guia d'Estudi de la Bíblia
(Lliçons de l'Escola Sabàtica)
Edició per a Adults
Gener-març 2018

Autor

John H. H. Mathews

Director general

Clifford Goldstein

Director

Marcos G. Blanco

Traducció a l'espanyol i redacció editorial

Claudia Blath

Disseny

Ivonne Leichner

Traducció (no autoritzada)

Joan Rosique Riudoms

(A partir de l'edició en espanyol d'Editorial Safeliz:

JOHN H. H. MATHEWS: *Mayordomía: las motivaciones del corazón*.

Guía de Estudio de la Biblia [Lecciones de la Escuela Sabática].

Edición para Maestros, Enero-Marzo de 2018.

Colmenar Viejo [Madrid]: Editorial Safeliz, S.L.)

Pàgina web de l'edició en català

<http://www.recursosbiblics.com/>

SUMARI

Introducció. LA VIDA D'UN MAJORDOM CRISTIÀ	7
Clau d'abreviatures	9
Bibliografia	10
1. La influència del materialisme	11
2. Ho veig, ho vull, ho tinc	18
3. Déu o <i>Mammó</i> ?	25
4. Escapament dels costums del món	32
5. Majordoms després de l'Edèn	39
6. Les marques d'un majordom	46
7. Honestedat envers Déu	53
8. L'impacte de delmar	60
9. Les ofrenes de gratitud	67
10. El paper de la majordomia	74
11. Els deutes: una decisió diària	81
12. Els hàbits d'un majordom	88
13. Els resultats de la majordomia	95

INTRODUCCIÓ

LA VIDA D'UN MAJORDOM CRISTIÀ

Com a cristians, hem de reconèixer la nostra condició pecaminosa abans de veure una necessitat de canvi. Aquest canvi només pot produir-se veritablement quan Crist obra en nosaltres. I una expressió d'això es dona en l'àmbit de la majordomia. Tot i que aquesta abasta molts aspectes diferents de la vida del cristià, ara la definirem en termes generals com l'administració de possessions tangibles i intangibles per a la glòria de Déu.

Com ensenya la Bíblia, la majordomia, entre altres coses, es converteix en una eina poderosa contra els perills del materialisme o de la mundanalitat en general, un dels grans paranys espirituals que l'enemic ens imposa. Molts no s'adonen que la riquesa i les possessions són condiments barats i artificials que, amb el temps, perden el seu sabor. Lamentablement, moltes ànimes es perdran per la seva incapacitat d'alliberar-se del seu amor al món. Tots els camins del món (“la concupiscència de la carn, i la concupiscència dels ulls, i la vanaglòria de la vida” [1 Joan 2:16, *SBT*]) poden atenuar-se, i fins i tot evitar-se, mitjançant els principis de majordomia que posem en pràctica en la nostra vida.

Per això, aquest trimestre considerarem la majordomia i el que ens pot ensenyar respecte a com viure segons la voluntat de Déu, el que inclou alliberar-nos de l'amor vers el món en totes les seves manifestacions. La majordomia és l'expressió pràctica i diària del que significa seguir a Jesús; és una expressió del nostre amor per Déu, una manera de viure a l'alçada de la veritat que hem rebut en Crist. Som administradors perquè Déu ens ha estimat primer.

Per tant, viure com majordoms afecta la nostra actitud, la nostra conversió, el nostre compromís, la nostra autodisciplina i molt més. Com servents de Déu, hem de ser fidels i dignes de confiança, viure desinteressadament, i connectar-nos amb Jesús en tot allò que diem i fem. Descubrim a l'escola de Crist que el resultat de la majordomia és la satisfacció de portar una vida justa. Hem d'aprendre a administrar les possessions de Déu per a la seva glòria i finançar la seva missió per acabar l'obra.

Els majordoms de Déu ara “hi veiem de manera confusament, com per mitjà d'un mirall” (1 Corintis 13:12), però Jesús veu amb claredat i ens encarrega fer la seva obra. Fins i tot a través de la boirina de l'encant del món, som responsables d'administrar adequadament els nostres talents, finances, salut i el medi ambient. Aquestes lliçons ens ensenyaran quines són les nostres responsabilitats i de quina manera podem, per la gràcia de Déu, complir amb elles, no com un mitjà per intentar obtenir la salvació, sinó com el fruit de ja posseir-la.

La nostra vida com majordoms cristians reflecteix el caràcter de Déu davant del món. Hi ha bellesa, felicitat i pietat en la vida dels que s'atreveixen a defensar els principis bíblics, especialment contra la dinàmica i el corrent de la nostra cultura. Tots es veuen temptats a portar una vida sense Déu; les temptacions ens envolten, oberta i subtilment. Com a cristians, especialment com a majordoms cristians, no només se'ns va mostrar com escapar d'aquestes temptacions, sinó que se'ns va prometre poder per aconseguir-ho.

En darrera instància, escoltarem una de les dues opinions: “No us conec de res; allunyeu-vos de mi, els qui practiqueu el mal” (Mateu 7:23), o “Molt bé, bon servidor i lleial. Com que has estat fidel en una cosa petita, te n'encarregaré de grans; vine i participa del goig del teu senyor” (Mateu 25:23).

Preguem perquè allò que s'imparteix a les lliçons d'aquest trimestre ens ajudi a mantenir-nos en el camí que realment ens porti a escoltar les paraules: “Vine i participa del goig del teu Senyor”.

John H. H. Mathews, doctor en Ministeri per la Universitat Andrews, és pastor ordenat i va treballar en els estats de Florida, Alabama, Iowa, Missouri, Tennessee i Nebraska, EUA. Actualment, és el director del Ministeri de Majordomia de la Divisió Nord-americana.

Majordomia*

(Creença fonamental 21 de l'Església Adventista del Setè Dia)

Som majordoms de Déu, als qui ell ha confiat temps i oportunitats, capacitats i possessions, i les benediccions de la terra i els seus recursos. Som responsables davant ell del seu adequat ús. Reconeixem que Déu és amo de tot mitjançant el nostre fidel servei a ell i als nostres semblants, i mitjançant la devolució dels delmes i les ofrenes per a la proclamació del seu evangeli i per al sosteniment i desenvolupament de la seva església. La majordomia és un privilegi que Déu ens ha concedit perquè creixem en amor i perquè aconseguim la victòria sobre l'egoisme i la cobdícia. El majordom fidel s'alegra per les benediccions que reben els altres com a fruit de la seva fidelitat.

(Gènesi 1:26-28; 2:15; 1 Cròniques 29:14; Ageu 1:3-11; Malaquies 3:8-12; 1 Corintis 9:9-14; Mateu 23:23; 2 Corintis 8:1-15; Romans 15:26-27).

* Text afegit pel traductor. Traducció d' <https://adventista.es/creencias/vida-diaria/mayordomia/> (consultat a data 29 de desembre de 2017). (Nota del traductor).

CLAU D'ABREVIATURES

<i>BCI</i>	<i>Biblia Catalana Interconfessional</i>
<i>BEC</i>	<i>Biblia Evangèlica Catalana, “La Bíblia del 2000”</i>
<i>BJ</i>	<i>La Biblia de Jerusalén</i>
<i>BLP</i>	<i>Biblia La Palabra</i>
<i>BLPH</i>	<i>Biblia La Palabra (Hispanoamèrica)</i>
<i>BM</i>	<i>La Biblia [dels monjos] de Montserrat</i>
<i>CBA</i>	<i>Comentario bíblico adventista, 7 volums</i>
<i>CDCD</i>	<i>Cada día con Dios</i>
<i>CMC</i>	<i>Consejos sobre mayordomía cristiana</i>
<i>CST</i>	<i>La Biblia, versió Nueva Versión Internacional, Castillian</i>
<i>DTG</i>	<i>El Deseado de todas las gentes</i>
<i>EC</i>	<i>La educación cristiana</i>
<i>Ed</i>	<i>La educación</i>
<i>Ev</i>	<i>Evangelismo</i>
<i>GC</i>	<i>La gran controversia</i> * [Edició en català d' <i>El conflicto de los siglos</i>]
<i>HAp</i>	<i>Los hechos de los apóstoles</i>
<i>JBS</i>	<i>Jubilee Bible 2000 (Spanish)</i>
<i>LBLA</i>	<i>La Biblia de las Américas</i>
<i>MCP</i>	<i>Mente, carácter y personalidad, 2 volums</i>
<i>MR</i>	<i>Manuscript Releases, 21 volums</i>
<i>NBD</i>	<i>Nueva Biblia al Día</i>
<i>NBLH</i>	<i>Nueva Biblia Latinoamericana de Hoy</i>
<i>NTV</i>	<i>La Biblia, Nueva Traducción Viviente</i>
<i>NVI</i>	<i>La Biblia, Nueva Versión Internacional</i>
<i>OE</i>	<i>Obreros evangélicos</i>
<i>PE</i>	<i>Primeros escritos</i>
<i>Pr</i>	<i>Prayer</i>
<i>PR</i>	<i>Profetas y reyes</i>
<i>PVGM</i>	<i>Palabras de vida del gran Maestro</i>
<i>R&H</i>	<i>Review and Herald [Revista Adventista, en anglès]</i>
<i>RVA</i>	<i>La Biblia, Reina-Valera Antigua</i>
<i>RVA 2015</i>	<i>La Biblia, Reina-Valera Actualizada</i>
<i>RVC</i>	<i>Reina Valera Contemporánea</i>
<i>RVR 60</i>	<i>La Biblia, versió Reina-Valera 1960</i>
<i>RVR 77</i>	<i>La Biblia, versió Reina-Valera 1977</i>
<i>RVR 95</i>	<i>La Biblia, versió Reina-Valera 1995</i>
<i>SBT</i>	<i>La Santa Biblia, versió de la Societat Bíblica Trinitària</i> [#]
<i>SC</i>	<i>Servicio cristiano</i>

* WHITE, ELLEN G. *La gran controversia*. Colmenar Viejo (Madrid, España): Editorial Safeliz, 2013. ISBN: 978-84-7208-462-9.

La Santa Biblia, editada per la Societat Bíblica Trinitària. <http://www.societatbiblicatrinitaria.cat>. Londres: Tyndale House, 2009. ISBN: 978-1-86228-359-6.

SG *Spiritual Gifts*, 5 volums
SRV-BRG *La Biblia, Spanish Blue Red and Gold Letter Edition*
TI *Testimonios para la iglesia*, 9 volums
TLA *La Biblia, Trducció en Lenguaje Actual*

*Les cites bíbliques són reproduïdes, a no ser que es digui el contrari, de la Bíblia Evangèlica Catalana, “La Bíblia del 2000”.
Institució Bíblica Evangèlica de Catalunya, 2000 (2a ed.).*

En la transcripció de les cites bíbliques de l'Antic Testament, s'ha utilitzat “Jehovà” en substitució de “el Senyor” i “Jahveh”.

BIBLIOGRAFIA

- ACHTEMEIER, PAUL (ed.). *The Harper Collins Bible Dictionary*. San Francisco, CA: Harper & Row, 1986.
- ALEXE, C. ADELINA. “Where Your Heart Belongs”, a *Beyond Blessings*, ed. Nikolaus Satelmajer. Nampa, Id.: Pacific Press Publishing Association, 2013.
- ALCORN, RANDY C. *Money, Possessions and Eternity*. Carol Stream, Ill.: Tyndale House Publishers, 2003.
- BARCLAY, WILLIAM: *The Daily study Bible: The Letters of John and Jude*. Edimburg, Escòcia: St. Andrews Press, 1976.
- BURROUGHS, JEREMIAH. *The Rare Jewel of Christian Contentment*. Carlisle, Penn.: Banner of Truth Trust, 1998.
- CANALE, FERNANDO. *Secular Adventism? Exploring the Link Between Lifestyle and Salvation*. Lima, Perú: Universidad Peruana Unión, 2013.
- FROOM, LEROY E. *Stewardship in Its Larger Aspects*. Mountain View, Cal.: Pacific Press Publishing Association, 1929.
- HARRIS, JOHN. *Mammon*. Nova York: Lane & Scott, 1849.
- KASSER, TIM. *The High Price of Materialism*. Cambridge, Mass.: The MIT Press, 2002.
- MERLE D'AUBIGNÉ, J. H. *History of the Reformation*, vol. 2. Nova York: The American Tract Society, 1846.
- PACKER, J. I. *Knowing God*. Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1973.
- RODRÍGUEZ, ÀNGEL MANUEL. *Stewardship Roots*. Silver Spring, Md.: Stewardship Ministries Department, 1994.
- SMITH, CHRISTIAN i EMERSON, MICHAEL O. *Passing the Plate*. Nova York: Oxford University Press, 2008.
- Tratado de teología adventista del séptimo día*. Buenos Aires, Argentina: ACES, 2009.
- WHITE, E. G. *Advent Review i Sabbath Herald*, 17 d'octubre de 1882.

LA INFLUÈNCIA DEL MATERIALISME

Dissabte 30 de desembre

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: 1 Joan 2:16, 17; Lluc 14:26-33; 12:15-21; Deuteronomi 8:10-14; 1 Timoteu 6:10; Joan 15:5; Gàlates 2:20.

PER MEMORITZAR:

“I no us emmotlleu a aquest món, sinó transformeu-vos per la renovació de la vostra ment, a fi que discerniu quina és la voluntat de Déu, bona i agradable i perfecta” (Romans 12:2, SBT).

La Paraula de Déu li diu al seu poble: “No volgheu adaptar-vos al model d'aquest món” (Romans 12:2), però l'encant del materialisme, el desig desmesurat de riqueses, i el que creiem que la riquesa pot aportar-nos, és poderós. Molt poques persones, ja siguin riques o pobres, estan fora de l'abast del materialisme. Això també inclou als cristians.

No hi ha cap mal en ser ric, ni tan sols en treballar molt per tal de progressar i proveir per a la nostra comoditat i la dels nostres éssers estimats. No obstant això, quan els diners (o l'afany dels diners) és imparable, hem caigut en el parany del diable i, sens dubte, ens hem “adaptat a aquest món”.

El món transmet la idea que la bona vida, la vida abundant, només es troba en els diners. No obstant això, els diners són una màscara darrere de la qual s'amaga Satanàs per obtenir la nostra lleialtat. El materialisme és una de les armes preferides de Satanàs contra els cristians. Al capdavall, a qui no li agraden els diners, i allò que els diners pot brindar-nos aquí i ara? El seu major assoliment és la gratificació instantània; però, en definitiva, no pot satisfer les nostres necessitats més profundes.

EL DÉU D'AQUEST MÓN

El diner s'ha convertit en el déu d'aquest món, i el materialisme és la seva religió. El materialisme és un sistema sofisticat i insidiós que ofereix seguretat temporal, però no la màxima seguretat.

Caiem en el materialisme, com el definim aquí, quan el desig de riqueses i possessions es torna més important i més preuat que les realitats espirituals. Les possessions poden tenir valor, però aquestes no han de prendre possessió de nosaltres: “Qui es deleix pel diner no en tindrà mai prou, i qui es deleix per l'abundància no en treura profit” (Eclesiastés 5:10). Aquest és el problema amb desitjar les coses d'aquest món: no importa quant tinguem, mai és suficient; cada vegada ens esforcem més, però mai podrà satisfer-nos. Parlant de trampes!

Llegeix 1 Joan 2:16 i 17. Què ens diu aquest text sobre el que realment és important?

Llegeix Lluc 14:26 al 33. Què ens diu Jesús que és de suprema importància per al cristià?

Potser podria expressar-se d'aquesta manera: quan els diners, o el desig de diners, es converteix en una realitat aclaparadora, sens dubte s'hauria de mesurar el cost. “Perquè, quin profit en treurà l'home de guanyar el món sencer, si perd la seva vida?” (Marc 8:36).

“Quan Crist va venir a la terra, la humanitat semblava molt propera a arribar al seu més baix nivell. El mateix fonament de la societat estava minat. La vida havia arribat a ser falsa i artificial. [...] Al món, tots els sistemes religiosos perdien la seva influència sobre la ment i l'ànima. Farts de rondalles i mentides, i desitjosos d'ofegar el seu pensament, els homes es van tornar cap a la incredulitat i el materialisme. En excloure dels seus càlculs l'eternitat, vivien per al present” (*Ed 74, 75*).

Gent atreta per la incredulitat i el materialisme, i que viu només per al present? Et resulta conegut?

A qui no li agrada posseir coses? La pregunta és: De quina manera podem saber si les coses que posseïm, encara que no siguin moltes, es possessionen de nosaltres? Qui és l'únic que hauria de posseir-nos, i com podem estar segurs que li pertanyem?

OMPLIR ELS GRANERS

Legeix Lluc 12:15 al 21. Quin és el missatge per a nosaltres aquí? En quin sentit es podria aplicar aquest principi fins i tot a algú que no sigui necessàriament ric?

Siguem rics o pobres, el nostre desig de posseir coses pot apartar la nostra ment del que realment importa i, en canvi, enfocar-la només en allò que és temporal i fugaç, cosa per la qual no val la pena perdre la vida eterna.

Probablement, en l'actualitat, mai ens inclinàriem davant d'una estàtua d'or o plata, ni l'adorariem. Però encara podem estar en perill d'adorar l'or i la plata, només que d'una altra manera.

Aquesta paràbola és molt pertinent en moltes parts del món, ja que hi ha persones que dediquen la seva vida gairebé exclusivament a l'adquisició de possessions. Els comerciants han transformat la venda dels seus productes en una forma d'art a escala mundial. La seva estratègia de comercialització es basa en fer-nos creure que no podem ser feliços ni estar satisfets fins que posseïm allò que ells venen. Una empresa molt reeixida crea un producte, ens fa creure que el necessitem i, després, ens ho ven. I, la veritat és que funciona! Fins i tot els cristians, que la seva esperança no és d'aquest món, no estan protegits d'aquest engany.

Llegeix Deuteronomi 8:10 al 14. En quina mesura qualsevol membre d'església pot estar en perill de l'amenaça sobre la qual aquí s'adverteix?

Quins exemples pots trobar, a la Bíblia o en el nostre món actual, on l'acumulació de riqueses i possessions materials va fer augmentar l'espiritualitat d'una persona, l'amor a Déu i el desig per les coses celestials i espirituals? Si us plau, comparteix la teva resposta amb la classe.

L'ENCANT DEL MATERIALISME

El món de la publicitat és poderós. Les empreses gasten milers de milions posant imatges dels seus productes davant nostre. Gairebé sempre fan servir gent agraciada i atractiva per promoure el que venen. Mirem aquest anunci i ens veiem a nosaltres mateixos, no només amb el producte, sinó també com les persones de l'anunci.

El materialisme no seria tan eficaç si no fos per la sensualitat subtil (i de vegades no tan subtil) entreteixida en la publicitat. És la tècnica més poderosa de la publicitat, però actua com a verí per als cristians que estan lluitant contra els perills del materialisme, que som la majoria.

Llegeix Mateu 6:22 al 24. Què representa l'ull segons l'acció i el pensament cristians? De quina manera hem de reaccionar, com a cristians, davant les imatges subtils que ens tempten a consumir el que realment no necessitem?

La publicitat que atorga sensualitat als productes dels comerciants pot esdevenir una eina poderosa. Els comerciants venen la seva mercaderia en generar entusiasme en la ment dels consumidors. L'experiència és pura fantasia, però funciona. Pot ser gairebé místic portar a la gent, encara que de manera fugaç, al que sembla ser una altra esfera d'existència. Es converteix en una religió falsa, que no ofereix cap coneixement i cap veritat espiritual tot i que, en el moment, és tan atractiva i seductora que molts no es resisteixen. Ho volem, i creiem que ho mereixem, així doncs, per què no tenir-lo? Només Déu sap les enormes xifres que s'han gastat, i es seguiran gastant, en coses que els anunciants ens han convençut que necessitem.

“Per tant dic: Camineu en l'Esperit, i no satisfareu el desig de la carn” (Gàlates 5:16, SBT). Encara ens inclinem a pensar en els “desitjos de la carn” només en termes sexuals, de quines altres maneres podem estar en perill en seguir aquests desitjos?

L'AMOR AL JO

“En virtut de la gràcia que m’ha estat concedida, aviso a tots i cada un de vosaltres que ningú no se sobreestimi més enllà del que cal, sinó que es tingui en una estimació prudent, segons la mesura de la fe que Déu li hagi impartit” (Romans 12: 3).

Déu va dir: “El teu cor s’engullí a causa de la teva bellesa, vas corrompre la teva saviesa a causa de la teva esplendor; et llançaré a terra; et posaré davant dels reis perquè et mirin” (Ezequiel. 28:17, *SBT*). Llucifer es va autoenganyar en creure's que era més gran del que realment era. Quan va dir en el seu cor: “Seré l'igual de l'Altíssim” (Isa. 14:14, *BM*), va revelar ambicions egoistes en reclamar drets que ell no tenia. L'autoengany i les ambicions egoistes eren dues característiques del cor caigut de Llucifer.

Aquests textos sobre la caiguda de Llucifer venen a dir-nos que, en molts aspectes, el pecat original és el del narcisisme, que un diccionari [*DIEC2*] defineix com “Satisfacció de si mateix, complaença excessiva en les pròpies qualitats o obres”. Quines qualitats, quins trets, en tot ésser humà caigut, podrien ser majors indicadors d'autoengany que aquests? No obstant això, aquests trets són més comuns del que creiem. Nabucodonosor va pensar amb arrogància que era més gran del que realment era (Daniel 4:30). Els fariseus també van arribar a creure en aquesta fantasia seductora (*veure* Lluç 18:11, 12). Si no som curosos, la riquesa també ens pot conduir a aquest mateix engany.

Llegeix 1 Timoteu 6:10. A quin perill es refereix Pau?

Pau aconsella a Timoteu que es guardi de molts tipus de gent dolenta (2 Timoteu 3:1-5), incloent als “amants dels plaers”, o dels diners. Aquest amor al diner pot encoratjar l'excés de confiança i una actitud grandiloqüent d'abstracció i presumpció. Això es deu al fet que el materialisme imposa, a les persones que tenen grans possessions, un excessiu sentit d'importància. Quan un té molts diners, és fàcil tenir d'un mateix un concepte més elevat del que caldria. Al cap i a la fi, tothom vol ser ric, però només uns pocs ho aconsegueixen. Per tant, és fàcil que els rics es tornin orgullosos, vanitosos i egoistes.

Llegeix Filipencs 2:3. De quina manera aquest versicle ens ajuda a entendre per què el materialisme, i les actituds que aquest pot fomentar, són tan incompatibles amb l'ideal cristià?

L'ABSOLUTA INUTILITAT DEL MATERIALISME

Hi ha molts que estimen a Déu. La seva identitat es barreja amb la d'ell d'una manera tal que les possessions materials no poden destronar-la.

Llegeix Deuteronomi 7:6; 1 Pere 2:9; Joan 15:5; i Gàlates 2:20. Què significa ser la possessió de Déu, i on trobem la nostra veritable identitat?

Déu diu: “Jo sóc el cep, vosaltres les sarments [...] sense mi no podeu fer res” (Joan 15:5). La connexió és directa i segura. “Tota veritable obediència prové del cor. La de Crist procedia del cor. I si nosaltres consentim, s'identificarà de tal manera amb els nostres pensaments i propòsits, i s'emmotllarà de tal manera el nostre cor i ment en conformitat amb la seva voluntat que, quan l'obeïm, estarem només executant els nostres propis impulsos” (DTG 621).

D'altra banda, el materialisme ens ofereix una identitat que és sinònim de les nostres possessions. En altres paraules, ens definim sobre la base del que posseïm i del que podem adquirir dels béns d'aquest món. Jaume ens adverteix en contra d'això: “El vostre or i la vostra plata s'han rovellat, i el seu rovell farà de testimoni contra vosaltres i devorarà la vostra carn com un foc. Això és el que heu atresorat per als darrers dies!” (Jaume 5:3). “Acumular” significa recol·lectar i emmagatzemar molts tresors; més encara, és en aquests tresors, ja siguin pocs o molts, on molts troben la seva identitat (Lluc 12:19-21).

El materialisme és una forma de confusió d'identitat. Això vol dir que, per a molts de nosaltres, la identitat es fusiona amb les nostres possessions. Les nostres possessions, les nostres riqueses, arriben a ser el nostre Déu (Mateu 6:19-21). Com algú va dir: “No sóc res sense les meves coses”. Que trist que ens puguem identificar només amb les possessions terrenals que tenim. Quina manera superficial, fugaç i, en darrera instància, inútil de viure la vida, especialment per a algú que diu ser cristià. Ens identifiquem amb Déu o amb les nostres possessions? Al final, serà un dels dos.

■ Quant de la teva identitat es relaciona amb les coses que posseeixes?

PER ESTUDIAR I MEDITAR: “L'enemic avui està comprant ànimes a molt baix preu. ‘De franc vau ser venuts’ (Isaïes 52:3), és el llenguatge de les Escripures. L'un ven la seva ànima per l'aplaudiment del món; l'altre per diners. L'un per satisfer les baixes passions; l'altre per les diversions mundanes. Es fan aquestes transaccions diàriament. Satanàs està tractant de recuperar els que van ser comprats per la sang de Crist i els aconseguirà molt barats, tot i el preu infinit que va ser pagat per rescatar-los” (TI 5:125).

L'objectiu de Satanàs és comprar ànimes a través del materialisme, i els ornaments superficials atrauen cada cor. El materialisme no pot parlar, però coneix tots els idiomes. Sap com oferir plaer i gratificació tant als rics com als pobres i els fa dir: “Tinc tot el que necessito aquí; per què preocupar-me per altres coses?”. Així el materialisme corromp la ment; fa que la gent confiï en les seves possessions en lloc de confiar en Déu. No obstant això, l'antídot és: “No és pas pel poder, ni per la força, sinó amb el meu Esperit, diu Jehovà dels exercits” (Zacaries 4:6, SBT). El materialisme no pot resistir el control de l'Esperit Sant quan ens lliurem a Déu i ens proposem, per la seva gràcia, no deixar que el materialisme governi la nostra vida.

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Quines són les maneres en què, tot i ser pobres o sense tenir molts béns materials, podem ser arrossegats per alguns dels perills que hem vist aquesta setmana?
2. Algunes persones diuen: “No m'interessen els diners. El diner no significa res per a mi”. (Per cert, sovint, els que diuen això tenen molts diners.) Per què, en la majoria dels casos, això simplement no és així? Les finances són importants; compleixen un paper en la nostra vida. La pregunta és: de quina manera podem mantenir els diners i la nostra necessitat d'aquests en la perspectiva bíblica correcta?
3. “No aplegueu riqueses sobre la terra, on l'arna i el rovell les destrueixen, i on lladres entren i les roben. Més aviat aplegueu riqueses al cel, que ni l'arna ni el rovell no les destrueixen, i on els lladres no entren ni les roben. Perquè on tinguis la teva riquesa, hi tindràs també el cor” (Mateu 6:19-21). Llegeix atentament el que Jesús ens diu aquí. En quin sentit això és una manera poderosa de protegir-nos dels perills del materialisme?

RESUM: Déu va donar benediccions materials per al gaudi i el desenvolupament del caràcter. Quan les fem servir per honorar a Déu i ajudar als qui ell va crear, som beneïts. Quan ens tornem materialistes, perdem aquesta benedicció.